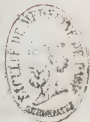

DEO OPTIMO MAXIMO
UNI ET TRINO,
VIRGINI DEI-PARÆ, ET S. LUCÆ,
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICO-CHIRURGICA,

QUOD LIBETARIIS DISPUTATIONIBUS
manè discutienda in Scholis Medicorum, die Jovis septimâ mensis
Maii, anno Domini M. DCC. LXXVIII.

M^o. SANCTO-LUDOVICO GUINDANT, è Regiâ
Scientiarum Societate Monspeliensi, &c. &c. Doctore
Medico, Præfide.

An Sectio Symphyseos ossium pubis admittenda?

I.

T in mentibus genuina notio partûs infideat, quænam Fœtum
inter ac Pelvim occurrat ratio, apprimè callere necessum
nemo non dixerit. Et primò de pelvi. Omnis ipsius compages
quatuor ossibus, geminis scilicèt Innominatis, Sacro & Coc-
cyge, cartilaginum ope ligamentorumque firmitèr invicem
articulatis, contextitur. Variæ horum ossium regiones, anguli,
facies, limbi, &c. de industriâ silentur, utpotè de quæis satis-superque in
obvio quovis Obstetricantis volumine differitur. Quædam tantummodò nostræ
propositioni stabiliendæ apposita præmittimus. Duplex in pelvi fœtum, superioris
unum, inferius alterum, multiplicesque diametri notantur. Inter sublimioris

A

freti diametros, præ aliis pernoscenda est quæ à pube ad sacri basin protenditur, & a $3\frac{1}{2}$ usque ad $4\frac{1}{2}$ pollices longa est. *Transversa* vulgò uno pollice *anterior* exsuperat; at *obliquæ* (1) diametri ab utrâque iliaca extremitate pubis ad sacro-iliacas decussatim expansæ commissuras, omnium longissimè porriguntur, ex eo quod massis muscularibus, sicut transversis, non coarctantur. Humilioris autem freti diametri omnes à $3\frac{1}{2}$ usque ad $4\frac{1}{4}$ pollices emittuntur.

Quùm igitur per hæc fauces viam sibi quærat infantis caput, oportet ut ipsis iustâ proportionem respondeat. Ovoïdem non malè refert. Ab apice menti ad occiput usque axis ejus maximus, inter $4\frac{1}{4}$ & 6 pollices comprehenditur. Alter partem ovoïdis ferè mediam secat & ab unâ parietali eminentiâ ad alteram perducitur, proutque in minorem majoremve creverit molem puellus, à $3\frac{1}{4}$ pollicibus ad 4 usque extenditur. Obices in parturiendo præcipuos opponit caput, quod ubi transit, per tritum iter celeri postea decursu feruntur ceteræ corporis partes, quibus egressus nimium attendentes Medici, capitis omninò neglexere (2) mechanismum. Hinc concinna *respective* dimensionum capitis & pelvis æstimatio, res sanè maximi momenti. HIPPOCRATES olim totam puelli compaginem olivæ nucleo in ampullam angusti oris immisso, qui transversus foràs educi non posset, assimilavit. Quod si divus Senex id de solo capite, non de toto fetu dixisset, jam ultimum imposuisset arti fastigium. Multifariè etenim in pelvim decedens maxinia capitis diameter, sinistrorsum vel dextrorsum, anticam aut posticam pelvis partem unâ alterâ ve suâ extremitate respicit; diversæ hinc posituræ, quarum aliæ magis, aliæ minùs parturienti opitulantur. Dùm igitur prono diametri suæ longioris alter-utro termino, præceps in freta ruit caput, si inguini obversum occiput descendat priùs, res est in vado; si mentum, tunc iter inexsuperabile. Hujus impedimenti ratio cunctos; DEVENTERUM (3) præter & SMELLIUM latuit (4) obstetricantes. Muruam diametri pelvis anterioris rationem requirit transversa capitis diameter, quæ eò major mensuratur, quò propius ad eminentias parietales accedit, eòque minor, quò recedit magis. Ne verò egressum capitis morentur hæc tuberositates, sapientis naturæ beneficio, una prior alterâ in descensu volvitur. Harumce mensurarum positionumque variarum ignoracione, obstricciâ in

(1) Diametros obliquas primus descripsit OULD anglus. *Traité des accouch.* 1742.

(2) *Pratique des accouchemens*, par M. ALPHONSE LE ROY, D. M. P. Paris, 1776, chez Leclerc. pag. 54, 61, 106 & seq.

(3) Cùm mentum à pectore recedit, tunc pectus nequit partus, juxta DEVENTERUM. [Observations sur le Manuel des accouch. chap. 37, p. 107. 1733.

(4) Vide opus jam citat. M. LE ROY.

arte imis summa permixta sunt. Utero duntaxat prospiciebant Veteres, de cæteris parùm solliciti. Cùm omnis partui præclusa via ipsis videretur, ut vita matribus superstes maneret, nec mora, pueros mactabant. At sancitâ lege (5), tantummodò in parturientis cadaver sectionem cæsaream instituebant, ut vivus in auras prodiret infans. Circâ statum uteri, circâ mensuras positionesque non nulli cœcutivêre neoterici, qui naturalium nescii capitis positionum, varios illas fortiri difficultatis gradus & non nunquam per eas impossibilem fieri partum non noverunt. Hinc illegitimas positiones, quæ solâ manuum industriâ ad naturales revocari poruissent, proportionis defectum existimantes, ad instrumenta confugere & inconsultè ac immanitèr intima ventris ferro sæpè sæpiùs penetrarunt (6). At in his rerum angustiis, ubi sectio cæsarea spes miseris ultima lucet, de aliâ recens inventâ, nempe *ossum pubis Symphysiæ Sectione*, cum omnibus bonis lætemur. Cæsareâ operatione promptior tutiorque ipsius loco ut plurimùm celebranda venit. Nunc scrupulosâ indagine, quibus hæc præ alterâ usurpari debeat, distinguendi casus. Perperfos quantâ valemus diligentâ differentiarum modos enarrabimus. Priùs autem, quo pacto dux natura Sectionis symphysiæ inventori facem præruerit, levitèr adumbrare liceat.

II.

A primo gestationis tempore ad puerperium, emolliri Symphysiæ pubis illiùm que cartilagine & ligamenta, relaxari, elongarique etiam nùm dubitare nefas. Ex providæ & sagacis naturæ instituto, crassiores in feminis quàm in viris occurrunt cartilagine. In gravidis quibuscunque non eadem se se diductionis signa proferunt; attamèn sempèr ità mollescunt cartilagine ut facillimè scalpello dividi possint: rariùs autem eò usque disjunguntur ut motui cuicunque ossa pelvis ministrarent & obsequantur: cujus dilatationis causam evolvere conantes Physiologi mechanici, vasa sanguifera ab utero ampliore sic comprimi tradiderunt, ut seroso infarctu tumidæ cartilagine à se invicèm ossa pelvis dispellerent. Exemplum à ligno arido immensæ rupis in rimam immisso, quod postcâ madefactum enormes ex eâ divelleret tabulas, sumpserè. Media inter vertebrae cartilago, quæ nocte accrescens, nos matutinis horis proceriores reddit, eorum etiam opinioni favere visa fuit. At corporis pondere interdù, comprimuntur, noctù restituntur elasticæ vertebrarum cartilagine. Symphyes autèm pelvis continuo irrorantur humore, nec tamèn, nisi graviditatis tempore, crassiores eva-

(5) Justinianus. Digest. lib. xi. tit. 8.

(6) Quod ubique legere est; vid. verb. gr. *Partum Cæsareum*, ROSSETO Autore; Parisiæ 1590. CRANTZ de re instrument. LEVRET. *Accouchemens laborieux*, pag. 238. 1751.

dunt. Eorum idèò explanationibus rejectis, germanam horumce phænomenon causam à principio *vegetativo* per totum gestationis decursum ad has partes sensim appellente deducimus. Illa vis etenim quæ sese attollunt substantiæ molles, incredibilis est & portenti similis. Nonne tenerior herba ponderosos submovet lapides? Nonne ergastulum durius frangit intumescens germen nucleo densissimo coarctatum? Nonne proserpentes polypi, ossa narium, palati & maxillæ à suâ sede, robustâ quamvis articulatione concatenata dejiciunt? Nonne folius naturæ *vegetantis* impetu in immensum turgent uteri fibræ & expanduntur? Eo tunc tempore, principii *solidificantis* solutionem moliri (1) videtur natura. Totum etenim prægnantis mulieris systēma hæc solidâ partim defraudatur materiâ quæ efformando fœtus corpori ad matricem devehitur; undè in gravidis mollior teneriorque ossa compages, cartilaginosa, musculosa, &c.; undè ossa fracta nunquam ferè coalescunt, nisi gravidæ fœtum ejecerint; undè sicuti in Calciosis & Podagricis, vagi articulorum dolores; undè frequens cachexiæ conspectus; undè urinx sæpius turbidæ, sedimentum deponentes; undè quædam infirmiores feminae totis, ut ita dicam (2), liquidæ artibus, grandiores tamèn fœtus crassioresque, cunctis stupentibus, edunt. Hanc genuinam naturæ agendi normam prope-modum attingere primarum Etatum Medici, qui tres pelvis symphyfes totidem veluti articulationum modos intuentes, eas in partu quasi disrumpas hiare scripserunt. Judæi (3) artes ægyptiacas edocti, Medicinæ princeps HIPPOCRATES (4), deindè GALENUS, hancce sectati sunt opinionem. Ex Arabibus, AVICENNA (5) hanc ossium pubis divisionem *unum* veluti *ex validissimis Naturæ operibus* celebrat.

(1) Hancce opinionem è privatis jam laudati M. ALPH. LE ROY colloquiis hausimus. Eam quoque legere est in opere suo, quod hoc ipso temporis puncto quo prodit hæc nostra dissertatiuncula, publici juris facit, sub titulo: *Recherches historiques & pratiques sur la section de la symphyse du pubis*, &c. chez Leclerc. Paris. 1778. pag. 13 & seq. Ibidem etiam reperias transeuntis capitis mechanismum dilucidius evolutum, nonnullaque ad hujusce operationis praxim necessaria. pag. 68 & seq.

(2) Mulieri SUPIOT, omnium ossium solutione laboranti inepre suafum est, ut denuò conciperet. Dùm autem utero gestabat, in dies ita mollescebant ossa, ut ductilia dixisses. Fœtum denique vegetiorem enixa est. Vide *Histoire de la mal. singul. de la fem. Supiot*, par M. MORAND, D. M. P. 1752.

(3) Exod. cap. 1, v. 19. ZOAR. Comment. in hunc locum, sic fatur: « Haud faciliè quicquam aliud magis mirandum in totâ rerum naturâ reperias, quam distractionem illam ossis pubis quæ fit in parturientibus, magno juvamento naturæ, seu potius providentiâ quâdam dei, cui natura ipsa ministrat ».

(4) « Ex puerperis præcipuè laborant quæ... & totum quidem corpus dolor occupat, præcipuè verò lumbos & coxendices quæ ipsis diducuntur ». *De naturâ pueri*, ex FOESIO.

(5) Lib. 3, fen 21. Tract. 1. cap. 2, pag. 924, tom. 11. venetiis quod juntas, ann. 1508.

At recentiores cùm à longinquo post puerperium intervallo ossium pelvis connexionem scrutarentur, ob firmiorem tunc cartilaginum compactionem nullo modo hæc ossa abscedere posse palàm professi sunt. Hos inter præsertim eminet vir in rebus Anatomicis maximi ponderis VESALIUS (6), qui tamèn (rumorem vulgi referens quo dicebatur quasdam apud gentes, natis nupèr puellis, partûs facilioris gratiâ, *comprimi pubis ossa & disjungi*) ex ipso errore veritatem arripere debuisset. FERNELIUS etiam noster (7) quem meritò *Hippocratem gallum* vocant omnes, mancâ delusus experienciâ, benè multos sub opinionis suæ subjunxit imperiuni. Verùm JACOBUS D'AMBOISE (8), HENRICO MAGNO devinctissimus & de eo ob servatas ipsi res publicas benè meritus, quem etiam unum è suis clariorem sinu fovisse gloriatur SAL. FAC. PAR., fallaci tantorum virorum judicio oppressam Antiquorum doctrinam restituit denuò & erexit. Anno 1579, in Chirurgorum amphitheatro, mulieris 24 annos natæ, decimo à partu die, suspendio enectæ secuit cadaver & cœtui numerosissimo, ossium pubis & iliûm mobilitatem oculis digitisque conspicuam mirâ exposuit arte. Hujusce postea opinionis tenax fuit Schola Parisiensis. Hanc nobis RIOLANUS pater (9) natusque, ambo in Anatomia versatissimi, passim in operibus sparsam tradiderunt. Nostrâ ætate, illustriss. M. BERTIN (10), D. M. P. veterum opinionis se propugnato-rem acerrimum præbuit. Persuasi sunt omnes, cum, sic rebus institutis, naturæ finem fuisse, ut faciliior (11) scilicet salubrior que fetui excludendo sollicitaretur exitus. Ossa pelvis *exarticulari* & omninò quandoque operoso in partu, cartilagine lacerari animadvertentes artis ministri, quis solus esset naturæ conatibus auxiliandi modus, animo volutare nequidem ausi sunt. At tandem CL. SIGAULT, D. M. P. hæc altâ mente diù revolvens, solus (12), divino quasi af-

(6) Fato functus ann. 1564, vide de *corp. hum. fabricâ*, libr. I, cap. XXIX, p. 111. Lugd-batavi, 1725.

(7) Moritur ann. 1557, vide de *hominis procreatione*, lib. 7, cap. 11, versûs finem.

(8) Vid. *Notices des Hom. les plus célèb. de la Fac. de Méd. de Paris*, par M. HAZON, D. M. P. in-4°. pag. 87. 1778.

SEVERINI PINÆI opuscula Physf. & Anatom. lib. II. cap. 8. p. 181.

(9) Moritur Pater anno 1605, filius anno 1657.

(10) Vide Thesim: *An ossa innominata in gravidis & parturientibus diducantur?* 29 Januarii. 1739. Præfide M^o. M. PH. BOUVART.

(11) *Les os du bassin souffrent écartement & diduction, &c. parce que les cartilages intermédiaires devenus insensiblement plus épais, donnent une plus grande capacité au bassin; le cercle des os qui le compose, en devient plus ample...* de l'écartement des os du bassin. Mém. Acad. Chir. in-4°. Tom. IV, p. 71.

(12) Nonnulli sunt qui inventionis gloriam M^o. SIGAULT renuentes, alios eadem cogitasse

flatus numine, quam monstrat natura, viam, ingreditur. Conceptam animo & in cadaveribus expertam Symphyseos pubis sectionem, ut Cæsareæ loco adhibetur, R. CHIRURG. ACADEMIÆ, anno 1768, proposuit. Id tùm explosum rejecit, aut saltem neglectum est. Laryngis costarumque cartilagine instrumento resecatas apprimè rursus coalescere norunt omnes; nihilo-minùs tamèn pubis symphysim ferruginari posse negatum est. D. CAMPER percelebris apud Batavos. Medicinæ professor, in cadaveribus iteravit experimenta (13), nova tentavit in animantibus & divisas callo firmissimè connecti partes certior factus, utilissimam fore *synchondrotomiam* confidentiùs & audacter pronuntiavit. Celebratà in cadaveribus hâc operatione, supra pollicem unum suâ sponte dehiscere pubes unâ rulerunt illi insignes Viri (14) & hiatum in vivente longè majorem successurum meritò suspicati sunt. Quibus etiam ritè perpensis, omnes intendit ingenii nervos, M. ALPHONSUS LE ROY celeberrimus artis obstetriciæ Professor, ut rem novis tentaminibus illustraret, & (15) super tepens nupèr enixæ

prædicant & sequentibus suam sententiam confirmare conantur. Ex S. PINAO, opusculo citato, lib. II, p. 210 & seq. « Partes ignobiliores nec non continentes seu externæ non tantùm dilatari, » sed etiam secari tutò possunt, ut internis (nobilioribus) succurratur, ut GALINUS ait. At » nemo sanè est mediocritèr in Medicinà versatus, qui non noverit puellòs in utero contentos » multò nobiliores esse matris ossibus pelvim, ut vulgò loquimur, constituentibus. Quare » ossa pubis ab invicem necessariò & ossa illisim ab osse sacro distrahi in puerperio naturali con- » cludimus. . . » SIGAULTINAM sectionem mente comprehensam habuisse PINAUM primò quidem aspectu videtur. At ex antè scriptis, & ultimà citatà phrasi, cum his in rebus veterum imitatore, naturæ potiùs agentis miracula observasse liquet, quam novæ operationis in artis augmentum instituendæ inivisse consiliùm.

MAURIC. CORDÆUS in eos qui ossium pelvis diductionem negant, sic invehitur : « De quâ qui dissident, ab omni ratione secandi sanè dissident. » Quid autem sibi vult illa vox *secandi*? Nonne *Anatomisandi* loco? Ut frequentius apud Anatomicos usurpatur. Vide M. Cordæi Comment. I. in libr. 1. Hippocratis; sub fin. in-fol. argentiniæ, 1597.

Nodum penè expedit RIOLANUS Pater : « Solvi tamèn jure dici possunt (juncturæ), quod » summa illa dissensio, species quædam solutæ continuitatis esse videatur ». Anatom. cap. XI p. 183. De reliquis fileam, quos refert supervacaneum ducimus.

(13) In Epistolâ ad van GESSCHER, p. 141 & seq. Groningæ, 1771.

(14) Vid. Epistolam mòx cit. Vide etiam thesism M. SIGAULT, andegavi propugnatam anno 1773 : *An in partu contra naturam, sectio symphyseos ossium pubis, sectione cæsareâ promptior & tutior?*

(15) In Quæstione Medico-Chirurgicâ : *An in omni partu, prægnanti vitam servare possit obstetricans expertus?* Propugnata Monspelii, anno 1776, à J. H. V. CHANDON, pag. 8, sequenti legere est : « Super cadaver parturientis, vitâ, per puerperii cruciatu, privatâ, antè » adventum, ad quam accersitus fuerat CL. ALPHONSUS LE ROY, hanc operationem (symphy- » seos pubis sectionem) celebravit : tunc duos pollices cum semisse ossa symphysi pubis à se » ipsi utrinquè dimota sunt &c. »

cadaver, ossa pubis scalpello divulsa à se invicem vidit $2\frac{1}{2}$ pollicum intervallo recedere, & eo rictu dato, capitis fetus per pelvis cavitatem vitio naturæ vel angustissimam exituri mechanismum, tum privatis tum publicis lectionibus demonstravit. Eundem, institutâ sectione, rictum obtinere si volueris, eo ipsissimo ferè momento quo misella efflavit animam puerpera, ad operationem citius propera; cave alioquin ne ludas operam; *humidum* etenim *radicale*, calor vitæ citò dissilantur & membra lethi gelu rigentia sese paululum elongari vix patiuntur.

III.

NE dulces expavescat hymenæos puella tempestiva viro, cum se formæ opibus superbam cunctisque symmetriæ absolutam numeris agnoverit. Venustum etenim staturæ decus, conveniensque & adæquata membrorum compages, omnes ipsi partus felices futuros onine læto prænuntiant. Quæ autem vel morbo, vel naturæ erroribus deformis, vertebrarum dorsi portentosa declinatione, repandis cruribus, titubanti gressu, omnibus miserationem movet, sæpius adhuc, in miseriæ cumuluni, ossium pelvis distorsione & collapsu laborat. Hancce malam sortita fortunam virgo, nullos spiret amores, senescat inculta. Quod si temerè Marito subjecta, aut sui si parum compos libidinis ardore plurimum incensa conceperit, quid maturo fetu peragendum? Convellitur uterus, exitum molitur infans; omnis via naturalis omnino præcluditur: sectio ne cæsarea, sectio ne osium pubis instituenda? Rem paulò altiori repetamus indagine, pelvim que rursus, infantisque caput parumpèr lustremus.

Triplici osseo quasi triangulo compingitur pelvis. Apices deorsum spectant, sursum in orbem conjunguntur bases, duplex fretum: inferius unum, tribus triangulorum apicibus terminatur, coccyge scilicet & duobus ischiaticis tuberibus. Basibus in pelvis marginem coeuntibus alterum superius cingitur. Pelvi deformatâ, sive nimium *divergant* apices, sive ad symphysin anteriorem, plus justo accesserit Sacri basis, fretum inferius multum dilatabitur & angustabitur nimium superius; sic etiam, vice versâ, magnitudinis proportio alterabitur.

Cum autem transversa capitis diameter longa sit ut plurimum $3\frac{1}{2}$ pollices, ultra que sæpius excurrat, ita & anterior freti superioris diameter non infra $3\frac{1}{2}$ pollices debet consistere. In hac ultimâ pelvis proportionem, si utramque inter capitis tuberositatem 4 numerentur pollices, transmitti non poterit caput, licet una tuberositas alterâ prior descenderit. At hoc in'olentè & rarò contingit, nec ita sæpè ad 4 pollices crescit transversa capitis diameter & $3\frac{1}{2}$ poll. femmè sempèr

superare pelves observantur (1). Hoc posito tamèn leviori proportionis defectu, nullâ ratione transfretare poterit caput, nisi vel ipsum forcipe pressum fiat angustius, vel naturâ molliusculum, arctiorem permeando tramitem elongetur (2). Quod si instet hora; resque malè vertant, tentanda est illicò sectio symphysiæ.

Hæc peractâ, duo præsertim animadvertenda sunt, ex quibus tota pendet sectionis utilitas: unum vocamus *dehiscientiam*, alterum *divaricationem* (3). 1°. etenim dehiscit os utrumque pubis, spatioque à lineis aliquot ad $2\frac{1}{2}$ pollices & amplius distare possunt. 2°. Dum sejunguntur ossa pubis, hinc & inde & simul antrosum divisa eorum extrema vertuntur. Indè fit eorum ab osse sacro & ab internis ac posterioribus pelvis partibus divaricatio, quæ pater eò latius, quò pubes majori dissident intervallo. Jam commemoravimus transversam capitis diametrum eò esse brevior, quò recedit magis à parietalium tuberositatum axi & quò propius vel ad mentum vel ad occiput accedit. Divisâ nunc pube, quò distabunt magis ossa sejuncta, eò major erit divaricatio, eò que major inter spatium adauctum prominebit parietalis tuberositatis portio, quæ non amplius intra pelvis angustias continebitur; hinc nullas ferè necet moras hæcce tuberositas quæ paululum inclinata descendit; hinc expedito majorem per ambitum itinere, quasi per viam regiam & patentem eò felicius erumpit infans, quò magis ossa pubis dehiscunt & divaricantur. Ex hoc solo mechanismo intelligi potest capitis infantilis per

(1) Hoc publicè Professus est jam laud. M. ALPH. LE ROY.

(2) Ad cæsaream sectionem dum se se accingeret D. SOLEYERÉS, D. M. M., super gravidam cujus freti superioris diameter anterior ad $2\frac{1}{2}$ poll. vix accedebat, ingenti nixu subito elongatum caput per arctius pelvis cavum traductur. Maxima interim capitis diameter 9 poll. longitudinem assumpserat. Nè autem talia fidentiùs expectes; rara non sunt artis.

(3) *Divaricationis* nomine intelligimus illum utriusque pubis à Sacro recessum in anteriore, ex quo augetur anterioris diametri longitudo.

Pubem solâ unione, non transversâ tantum augetur pelvis diameter, sed & anterior: quæ si pelvi integrâ, 3 pollicibus cum 6 lineis constaret, per sectionem semois uno pollice ossibus, ad 3 poll. cum 8 vel 9 lin. ascendit. In pelvi cujus erat Sacri ad pubem distantia 4 poll. cum 2 lin., cum ossa ad 2 poll. discessissent, demonstravit peritissimus Chirurgus D. LAUVERJAT, distantiam à Sacro memoratam crevisse $4\frac{1}{2}$ poll. ad pubem dextram, ad sinistram verò 4 poll. cum 7 lin.: quod discrimen ab inæquali femorum diductione repetunt nonnulli. Crescit igitur à Sacro ad pubes distantia, pro ratione divise pubis. Si ad pollicem unum divisio fiat, augmentum erit 2 aut 3 lin. Si ad 2 vel 3 poll., augmentum erit ad 4 vel 5; ad 6 vel 7 lin. &c. &c. (Cum talia è violentè tentatis in mulierem jam à pluribus horis emortuam dilatata

dilatata pelvis freta transgressio. Quidquid autem hâc de re disceptatum est, ex eo duxit originem, quod, & ad capacitatem (4) sectæ pelvis & ad pubum divaricationem & ad capitis formam ejusque positionem, minùs attenderint adversarii. Habuerunt enim infantis caput ut sphaeroidæum, pelvim ut circulearem aut ellipticam, indèque extruxere theorematà geometrica quibus rueret operationis nostræ fundamentum. Verùm comparationibus usi sunt cum ipsâ re minimè convenientibus.

Quæ cùm ita sint, quò propiùs ad $3\frac{1}{2}$ pollicum mensuram accedet diameter pelvis anterior, eò minori indigebit divisionis spatio. Hæsit tamèn aliquandò caput in hâc pelvis dimensione. Iutra pelvim $3\frac{1}{2}$ pollicum longitudine donatam incuneato capite, admissi forcipis ope minimè promotum fuisse partum expertus est peritiss. Chirurg. D. PEAN. Verùm in his generatim casibus, forcipem primò, qui si prosperè non successerit, sectionem deindè symphyseòs arripere debemus. Nihil autem à forcipis adhibitione in 3 pollicum casu sperandum est. Si demùm pelvis ad $2\frac{1}{2}$ pollices angustetur, nullum est omninò, neque in manuum ullâ, neque in instrumentorum vi auxilium expectandum. In his igitur, solâ symphyseòs sectione, in dias luminis auras, salvâ matris vitâ, infans vivus educetur.

Positâ igitur hâc ultimâ pelvis angustia, si modò fiat, sectâ symphyssi, ad $2\frac{1}{2}$ pollices divisio, habebitur pubum divaricatio ad 6, 7 ve saltèm lineas suprâ naturalem diametrum. Fiet igitur à sacro ad pubem, distantia 3 pollicum. Nunc autem, si una è tuberositatibus parietalibus intrâ femotas pubes excipiat, tùm capitis volumen eâ portione sublatâ minuitur, & ob divisionem simul & divaricationem, quod de capite reliquum est, faciliùs elabitur; adeoque $2\frac{1}{2}$ pollicum divisione factâ, nullum erit ita latum amplumque caput quod per fieri superioris ostiolum transgredi nequeat. Hoc enim observatum nupèr fuit in muliere dictâ SOUCHOT, quæ, quamvis ipsius pelvis ad $2\frac{1}{2}$ poll.

retulerimus, longè majorem super vivam nobis successuram divaricationem jurè conjicimus.) Vid. Libellum cui titulus: *Traité de anteponendâ sectione cæsareâ sectioni symphyseòs ostium pubis*. Auth. A. BAMP. D. M. 1778, pag. 46 & seq.

(4) Sunt qui nullo modo ampliari pelvim contendunt. Hos in errorem adduxit CL. ROEDERER D. M. Vid. *Elem. art. obst.* §. 27. p. 11. & seq. 1753. Intro-ferri sacrum à divulsis ileis ossibus suffurant, quasi infantis caput, cunei vehementèr impulsu vices gerens, non undequaque ossa innominata & ipsum quoque sacrum extrâ-pelleret. At sequentibus D. D. SIGAULT & CAMPER experimentis clarior elucet veritas. Per pelvim angustiozem grandioris fetûs caput cum transmittere veller M. SIGAULT, symphyssim secuit; tunc mirum quàm facilè, solâ ad lucente manu, pertransiverit caput. Dein circumjectâ in pelvim ligaturâ, rursus forâs educi non potuit caput, nisi solverentur vincula. Eadem coram auditoribus palàm manifestavit CLAKIS. CAMPER. Vid. *Epist. jam citat.*

angustaretur, transversa autem capitis fœtus diameter $3\frac{1}{2}$ poll. attingeret, nihilominus sectâ symphyſi facillimè & felicissimè peperit. Sed de hâc fusiùs infrâ.

Ex his solùm duobus felix puerperii eventus deducendus est: nempe *magnitudine divisionis*, seu *dehiscentiæ*, quæ unam ex eminentiis parietalibus debet excipere; *amplitudine divaricationis*, quæ fœtum undequaque dilatat & expandit. Undè liquet apertè quòd in angustiori pelvi, ut in ipsâ 2 pollicum vel paulò etiam minori extensione, partus, majori tunc factâ symphyseôs diductione, non improspere succedere possit. Ad pollicem unicum contractos reperi i pelves rarissimum, vel potiùs imaginationis figmentum hicce casus dici potest.

Nostra igitur operationis indicatio ex solâ fermè freti superioris angustia colligenda est. Hoc enim superato, licet aliquandò hæreat in inferiori fœto caput, facilis est ejus in exitum naturalem deductio. Debet quippè maxima capitis diameter verticalem sequi descendendo, lineam. Si autem horizonti parallelam sese obtulerit, ipsam, occipite infrâ converso, in meliorem situm, aut manûs aut vectis aut forcipis auxilio, referet peritus obstetricæans. Quòd si fortassis (at hoc infrequentiùs evenit) ambo simul freta contracta sint & collapsa, tunc quandoquè sublimius superatur, & in mediam utrumque fœtum inter cavitatem elongatum descendit caput. Verùm libriori nunc receptum spatio, priori redditur moli, recurrentibus, jam sublata pressione, sanguinis rivis, ipsisque partibus elatere proprio & vi tonicâ se restituentibus. Tùm igitur rursus mollescere caput nescium, infrâ descendere aut sursum nequit assurgere; hæret immobile; sic *inclavatio*. Quòd si crebris molitionibus quidquam processurum desperatur, nùm dilaceratis in frustra membris, unco extrahendus est infans, ipsius que vita morte horribili commuranda? Hic symphyseôs sectio sola salutis anchora; hæc sola vincit, triumphat. Cùm geminatis artubus, duplici capite portentosus infans uterum distendit immanitèr, ne crudelioris cæsaræ operationis aleam subeat mater, Monstrum ne mactabis absurdum certæ que aliundè devorum morti & cujus omnes deformitatem horrent? Tales ex alto fœtus in mare præcipientes dabant antiqui; nos verò in re tanti quidem momenti, quidquam asserere admodùm veremur. Nonne, donec ab arte meliora consequamur (& spes illa blanditèr mentibus arridet) eundem in censum referendû fœtus hydropico capitis tumore, vel pectoris vel abdominis laborantes, necessariò ferè, partu absoluto, perituri? At si fœtum utrumvis ad unum propè pollicem angustetur, si ex innominatis ossibus sacrove protuberent exostoses; si fœtus in tubis, ovariis vel abdominis cavo sumpserit incrementum; si pelvis symphyfes osseam contraxerint duritiem; tùm, aliquot felicibus experimentis (5) innixi, sectionem

(5) ROUSSET. RUEAU. SIMON, Mém. Acad. Chir. t. I.

cæsaream vel ipsi proponemus. Cum sit autem horrenda matri, sponso, proximis; cum hæmorrhagia, effusiones in abdomen, hernia, incarceration intestinorum, inflammatio & similia quandoque subsequantur; hanc ideo excellentissimi viri (6), rebus omnibus, rationibusque non congruenter circumspectis, ob anticipis eventus metum, omittendam & omnino è foro medico abigendam senserunt.

I V.

ANTEQUAM symphyseos sectioni manum admoveamus, quænam nimium coarctatæ diametro pelvis extensio detur sedulo perpendendum, ut scilicet inter ossa pubis, rictus & divaricationis quantum satis est, consequamur. Sic vaginam subeat index ut sui apice vertebro-iliacam sacri articulationem pertingat, basi verò pubis angulo supponatur; quæ autem basim inter & apicem digiti portio continebitur, ad amussim & absque ullo erroris metu anteriorem emetietur diametrum. Non hac solâ methodo deformem esse pelvim præfigitur: fœtus enim caput suprâ fretum superius retineri com monstrant etiam nimia ventris intumescencia, partus tarditas licet legitimis excrucietur ægra doloribus, licet uteri cervix complanetur satis, & attenuetur, licet demum jam effluxerint aquæ. Hic properato opus est, namque citius perimitur infans. Permulti (1) autumant semel effluxis aquis, uteri nisibus adeò premi delicatulum corpus, ut sic contusum pereat. Nonne vivit infans in amnii aquis (2), velut in oceano pisces? Nonne ore receptam, naribus eruat undam? Antè partum nondum spirat aerem cujus ope vitam novam victurus est; si defecerit etiam unda vitalis, moritur. Sua est igitur agendi opportunitas. Statim etenim atque contractionibus validis exagitur uterus, ipsiusque dilatatur cervix, cum laceratis membranis eruperint aquæ, tunc salutifero instructa ferro cautè accedat manus, exituro fœtui denegatum iter apertura. Supina lecto reponatur ægra, specillo in vesicam immisso, hujus collum ab instrumenti acie removeatur. Scalprum apice obtusum apprehendat Medicus, molliorem exploret tactu cartilaginem; rursus eutim (mundatam prius & pilis nudatam) incidat. Vulneris diducantur labia. Tunc adactis musculos infra pyramidales ferro, ab imo ad summum dividantur, Statimque verticali cartilaginis & subiecti ligamenti sectione

(6) PARÉ. MAURICEAU. LA MOTHE. DIONIS, &c. &c.

(1) Vid. Op. cit. *Recherch.* pag. 114.

(2) Celeberr. de BUFFON editos in aquâ tepente catellos, deinde in lactis temperatè calidi lactem transtulit, eos que aliquandiu sanos detinuit & vegetos, &c. *Histoire Naturelle. De l'enfance. T. II in-4°. p. 447.*

laxetur pubum integritas. Abreptis illicò utrinquè, quasi per elaterem, ileis ossibus, subitâ ac fortiori posteriorum ligamentorum jam antagonists prorsus carentium retractione, sit hiatus ingens; quibus etiam æquum est addidisse ab impacti capitis nixu, ut divisionem symphyseos multum augeri, ita & non parum incrementum divaricationem. Dextra interim duorum ministrorum utrinquè ad marginem ileon firmiter apponatur, qui pro nutu diductionem moderari & anteriorum (2) rupturam ligamentorum tantoperè à Cæsarianis reformidatam, præcavere possint. Per unanimes deinde artis & naturæ vires paucissimis ad summum minutis absolvitur partus. In cubili reposita mollitèr puerpera, pelvim amplexante fasciâ (3) aptè vinciatur. Victus conveniens præcipiatur; nec præmaturè ambulet, ut citâ glutinatione inter-nectantur divulsæ partes. Omnis ferè doloris expers & periculi nostra sectio. Anterior etenim symphysis secta, distantæ item aliquantulum symphyseos iliacæ levem duntaxat doloris sensum & toleratu facillimum procreant. Ligamentum cartilagineum quæ pubis impunè secari (4) posse fatentur Omnes. Clitoridis crura maximè quidem in actu diductionis elongata, servari quandoquè possunt, vel si casu fuerint rescissa, quorsum id casurum sit, non verendum. Intacta remanet vesica, intactusque meatus urinaris, nec vasa majora, nec nervi læduntur. Quid igitur sectione peractâ pertimescendum? Dolores, rupturas, effusiones, inflammationes, coalitûs impossibilitatem, delusæ imaginationis phantasmata verè dixerim. At cicatrice inducâ, reddetur ne suum pelvi robur? Pelvis etenim omnem totius machinæ motum, pondus, quassationes, vibrationes, impetus, jactationes, quasi centrum & nodus firmior, in cartilagineâ pubis vinciturâ experiri & sustinere nata est. Nùm in quam admiseris puerperam ruptæ Symphyseos facinus, ea rursus stabit, & firmâ vestigia signabit plantâ? En istum terrorem, & si qui te rursus alii moveant terrores, discutiet, pacem quæ simul cum luce afferet rerum potior magistra, experientia. Quatèr extumescere ventrem gesserat mulier nomine (5) SOUCHOT; quatèr acerbis cruciata

(2) Si forsân per maximam diductionem nimium distraherentur ligamenta & cartilagines, si gravia ex his scaturirent symptomata, nonnè resolventium ope & similibus fugarentur? At in parturientibus hoc ita rarum, ut ex iis insoliis penè factis nihil statuum sit.

(3) Hic, verbi gr., symmetricâ utendum fasciâ, quam solentèr excogitavit D. Housser Claud. apud Alissiodoros Medicus.

(4) Vid. D. CAMPER Epist. jam citat.

(5) Hæc mulier 3 tantummodo pedes & 8 poll. alta, hujusce ossium distortionis de qua §. 3° diximus, præferebat exemplum. Cùm fetus priores per vim & preceptos jam extraxif-

doloribus prolem luxerat sub primo vitæ limine mactatam. Nec melior fausta prægnationis spes infelicem manebat. Omnes uno ore viduam tori solitudinem suadent Obstetricantes, fatum que exitiale, ni pareat, minitantur. At priores oblita cruciatus, rursus utero gestat, dicam ne infantem, an victimam. Mox, instante partus momento, in ancipiti versatur ægra; protinus ad miseræ auxilium convolant Clariss. MM. SIGAULT & LE ROY. Sectio symphyseos celebratur. Angustior dilatatur pelvis. Dimovetur obex. Vivax & vegetus infans in lucem emergit. Tandem sibi maternum gratulatur decus fortunata mulier, vagientique protendit ubera. Fama volat. Egenti ministrantur opes. Ægotanti assidentes MM. SIGAULT & LE ROY, pio & indefesso labore curationi invigilant, dum in ipsius salute cæterarum matrum salutem animo prospiciunt. Domo tandem egressa, facili & firmo incessu recreata à morbo sese omnibus conspiciendam præbet (7). Quatèr deinceps variis in locis (8) eadem iteratur operatio, & huc-usque res prosperè consecutæ, jam inventionis eximie invidis (9) aut assensum, aut silentium imperant.

fer Laud. M. SIGAULT, in quartò gravidæ subsidium vocavit Clariss. viros VICQ D'AZYR & THOURET D. M. P. (ipse & ego vocatus); nec non aderant dexterim Chirurgi D. D. LEVRET, D'ESTREMAU, THÉVENOT, COUTOUY, DESAULT, MARCHAIS, BAUDOT, &c. Diametrum pelvis anteriorem ad 2 $\frac{1}{2}$ poll. contractam tactu perspexit D. LEVRET. Cuncti deinde in varias circa operandi methodum rapiti sunt sententias. Quidam cæsaream operationem in medium adduxerunt, suam proposuit M. SIGAULT. Utrâque autem repudiata, per pedes, post violentè repetitas commolitiones, extinctus infans eruitur. Quintò gravidam cum viâ naturali nequaquàm enixuram videret M. SIGAULT, Clariss. Collegæ ALPHONSO LE ROY mentem suam aperuit, & simul inauditam operationem feliciter aggressi sunt. *Vid. Mém. de M. SIGAULT, lu aux Assemblées de la Faculté de Médecine, le 3 & le 6 Décembre 1777, pag. 9 & seq.*

(7) *Vid. Res gest. in saluberr. Facult. Parisiensi circa Sectionem Symphyseos, pubis supra muliere dictâ SOUCHOT, celebratam, &c. &c.*

(8) Napertimè etiam apud Armoricos in urbe vocatâ *S. Pol de Léon*, nec-non montis *Hannonia* (à *Mons en Hainaut*), tentata fuit sectio symphyseos & perfecta feliciter, sed tentatâ seriâs operatione, mortui prodierunt fetus. At *Francosurti* apud Germanos & *Attrebat*, vulgò *Arras*, vita æquè & matri & puero servata fuit. Verùm hæc observationes cum sit fusiùs pleniusque modò descripiendus ipse CL. SIGAULT, de his silebimus.

(9) Tanta valet in homines præconcepta opinio, ut cum ratione etiam insanire videantur. Cùm sectionem symphyseos meritis laudibus extolleret D. CAMPER, omnes penè ipsam cavillati sunt, quod hîc fateretur verbis: *Id semper verum esse reperies, novitatem etiam expertis, maximè tamen imperitis molestam esse.* Epistol. cit. p. 173. Nemo Clariss. DE WIND excepto, animum adedò habuit generosum ut hac omnia apertè fateri ausus fuerit, &c. p. 184.

JAM verò, quæ hætenus de sectione symphyseôs admittendâ multiplici argumentorum genere stabilire satagemus, eadêm liceat in breviorẽ symposium contrahere, quò magis magisque propòsiti nostri pateat utilitas. Ac primò quidem sectioni cæsareæ, quod suum est, reddatur, ut quid nostræ sit peculiare laudis & usus postremò constet, tollaturque omnis inter binas operationes arti probrosa disceptatio, nec verò qui novæ nimis detrahunt, dùm veteri plus æquo tribuunt, honestam ambigendi rationem retineant. Revocetur scilicet in usum, quasi jure postliminii, sectio cæsareæ, quoties erraverit ab utero puerperii sarcina, aut in monstrosam molem increverit; quoties ossæ symphyses evaserint, aut pelvim dehonestaverint exostoses; cum unum è fretis aut alterutrum vix pollice longius erit. Uno verbo intèr utramque operationem hoc litem dirimat, ut Religiosè perpensis quæ oboriuntur tum ex culpâ fætus, tum ex parte matris difficultatibus, grande piaculum credas sectioni cæsareæ committere, quæ tibi securè præstitisset sectio symphyseôs. Felicissimum autem exitum, merito & æquissimo jure sperari certis in casibus, prorsus quæ in iisdem abnegandam esse sectionem cæsaream, clamant invictè & æmulâ laudum concertatione, celebratum in feminâ SOUCHOT experimentum, & idem nupèr diversis in regionibus iteratum pari cum successu tentamen. Nova igitur in promptuarii artis accipiatur operatio, quæ *cito* & *tuto* perficitur; quam ipsam natura commonstrat, expostulat, adjuvat; quæ fetum in auras vitales evocat, nullo parturientis discrimine; cujus hoc est commodum, eâ laus, ut semel laxatis ossæ compagis carceribus, qui partus per artem inchoatur, idem obsequentis naturæ viribus absolvatur. Quæ tot & tanta commoda sectioni symphyseôs vendicare contendimus, dùm assignaremus quibus in casibus celebranda esset, dùm capitis & pelvis dimensiones reciprocas pensitarem, varioque gradus angustię vocarem ad calculum. Ipsam operationem aliundè à Naturâ quasi digito monstrari probavimus, quod ossa ab invicem longo satis intervallo diducerentur; felicissima & quibus ad fidem nihil deest, enarravimus experimenta; nemini non innotuit, quàm severâ, quàm non præcipiti disquisitione, primo tentamini interfuerit Ordo Saluberrimus; mox quibus honoribus tam egregiè ausos (1) prospero beatos suc-

(1) a Collegæ Clarissimo M^o. SIGAULT. operationis illius inventoti, defensori, actori, eò » majora deberi professa est Saluberrima facultas, quò majus arti Medicæ dedit incrementum,

cessu, ipse, plaudentibus omnium ordinum civibus, auxerit, ornaverit, cumlaverit. Quid superest, nisi ut quas simile premet infortunium, par sublevet obstetricantis industria, sic que omnes numeros accipiat iterata *encheiresis*, suæ maneant inventori laudes intemeratæ, nos que ipsi & bono publico gratulantes, concludamus :

Ergo Sectio Symphyseos ossium pubis admittenda.

» quò præstantiora fecit ingenio, manu & opibus erogatis : justum in suâ non esse potestate præmium CIVIUM CONSERVATORI ; in honore semper apud se futurum eximium illum Col-
» legam, & omnibus præsentibus ac posteris commendandum laudandumque voluit. Quapropter
» ter iussit in calculi argentei averâ facie incidendam esse hanc inscriptionem :

« Anno 1768 Sectionem Symphyseos ossium pubis invenit, proposuit : Anno 1777, fecit
» feliciter M. SIGAULT, D. M. P.

« Ipsique centum calculos illos esse offerendos.

» Cum verò, prædicante M^o. SIGAULT, constet Collegam alium, M. Alphonsum LE
» ROY, suis experimentis, suis laboribus, adhortationibusque, operationis faciendæ, absol-
» vendi partûs & vulneris sanandi partem baud ingloriam fuisse, iussit ordo Saluberrimus, ad
» finem inscriptionis hæc addenda esse verba :

« Jussit M. Alphonsus LE ROY, D. M. P.

« Cui quinquaginta offerentur calculi illi argentei. Vid. *Res Gest.* p. 10. 11 & seq.

P. S. Novam SIGAULTINÆ, die quintâ Aprilis proximè elapsi celebratæ operationis, oculis
subjiciamus observationem, cujus nobis paucis ab hinc horis benevolè copiam fecit Clariss.
M. DUMANGIN, D. M. P.

Prope urbem Nemetum (*SPIRE dans le bas Palatinat*) mulier vocata ANNA-MARIA
SCHMIDRINK, jam per tres continuos dies miserè puerperii doloribus angebatur. Peritissimus
Chirurgus obstetricans D. NAGEL callidè pelvis diametros explorat & internum ossis facti pa-
rietem osseo tumore sic asperum esse animadvertit, ut omnis spes partûs naturalis præcideretur.
Tùm assentientibus gravidâ proximisque & præsentibus DD. BIERNSTIEL, D. M. & ALBERT
peritissimo Chirurgo, Symphiis ossium pubis scalprio dividitur. Exemplò firmè, vivus infans
in lucem facillimè propellitur, & paucis post elapsis diebus, tam benè sese habebat puerpera,
quam benè valere potest quæ difficilem partum experta est. Eu lex faustissimas operationes,
quæ totidè invicta velut argumenta pro nostrâ Thesi militant.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Joannes-Baptista-Eugenia
DU MANGIN.

M. Joannes COLMBIER.

M. Ludovicus-Gabriel Du-
PRÉ, Serenissimi Principis
Condai Consiliarius Me-
dicus.

M. Thomas LE VACHER DE
LA FEUTRIE.

M. Joannes-Carolus DESES-
SARTZ, Saluberrimæ Fa-
cultatis Decanus.

M. Antonius PETIT, in
Horto Regio Anatomæ &
Chirurgiæ Professor, &
Regiæ Scientiarum Acade-
miæ, & Militarium Regni
Nosocomiorum Inspector.

M. Bertrandus DUPUY,
Scholarum Professor.

M. Joannes-Baptista LAN-
GLOIS, Chirurgiæ latino
idiomate Professor designa-
tus.

M. Stephanus POURFOUR-
DU-PETIT, Scholarum
Professor designatus.

Proponebat Parisiis AUGUSTINUS ROUSSEL DE VAUZESME, Alli-
næus apud Altissiodorenses, Saluberrimæ Facultatis Medicinæ
Parisiensis Baccalaureus emeritus, Theses Auctor. A. R. S. H.

1778. A SEXTA AD MERIDIEM.